

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale prokuratora Marii Kempki

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2023 r.

sprawy **L. K.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk, 178b kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 12 kwietnia 2023 r. sygn. akt II K 1028/22

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

oskarżonego L. K. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia, stanowiącego występki z art. 178a § 1 kk i za czyn ten na podstawie tego przepisu skazuje go i wymierza mu karę grzywny w rozmiarze 100 (sto) stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

w związku z tym czynem na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec niego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzy) lat oraz na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od niego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 5000 (pięć tysięcy) złotych;

oskarżonego L. K. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia, stanowiącego występki z art. 178b kk i za czyn ten na podstawie tego przepisu skazuje go i na podstawie art. 178b kk w zw. z art. 37a kk wymierza mu karę grzywny w rozmiarze 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

w związku z tym czynem na podstawie art. 42 § 1a kk orzeka wobec niego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzy) lat oraz na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od niego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 5000 (pięć tysięcy) złotych;

na podstawie art. 85§1 kk i art. 86§1 i 2 kk orzeczone w pkt 1 i 3 kary grzywny łączy i wymierza oskarżonemu łączną karę grzywny w rozmiarze 200 (dwieście) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych;

na podstawie art. 90§2 kk orzeczone w pkt 2 i 4 środki karne zakazu łączy i wymierza oskarżonemu łączny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzy) lat;

na podstawie art. 63§4 kk na poczet łącznego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 2 września 2022 roku;

w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 200 zł opłaty za obie instancje i 20 zł wydatków postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 481/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 12 kwietnia 2023 r. w sprawie II K 1028/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----		-----
----		-----	-----		-----

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

STANOWISKO ODWOŁAWCZEGO	SĄDU WOBEC
------------------------------------	-----------------------

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>1. Obraza przepisów postępowania, a mianowicie art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k., mająca wpływ na treść orzeczenia, zaistniała na skutek dokonania przez Sąd I instancji oceny zgromadzonych dowodów, która nie respektowała zasad wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego poprzez uznanie w wydanym wyroku, że przypisane oskarżonemu zachowania charakteryzują się jedynie nieznacznym stopniem społecznej szkodliwości i zawinieniem sprawcy, w szczególności wskutek nadania zbyt dużej wagi właściwościom osobistym Ł. K. w postaci jego młodego wieku oraz cierpienia na chorobę A. oraz niedostatecznego uwzględnienia faktu kierowania pojazdem przez wymienionego z wysokim stężeniem alkoholu w wydychanym powietrzu, spowodowania przez niego kolizji drogowej oraz podjęcia się ucieczki przed funkcjonariuszami Policji, które to zachowania stworzyły realne niebezpieczeństwo w ruchu drogowym, co finalnie doprowadziło do niezasadnego wydania orzeczenia w przedmiocie warunkowego umorzenia postępowania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzuty podniesione przez oskarżyciela publicznego okazały się zasadne, jednakże wniosek zawarty		

w środku odwoławczym jest zbyt daleko idącym.

Sąd Okręgowy po zapoznaniu się z aktami sprawy, po przeanalizowaniu apelacji przyznał rację skarżącemu, iż Sąd meriti naruszył przywołane przepisy proceduralne, co skutkowało niewłaściwym określeniem stopnia społecznej szkodliwości czynów i stopnia winy, a tym samym niesłusznie umożliwiło warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego. Jak wynika z uzasadnienia przedmiotowego wyroku, Sąd Rejonowy orzeczenie warunkowego umorzenia postępowania argumentuje przede wszystkim względami związanymi z osobą oskarżonego – jego wiekiem, chorobą, niekaralnością, czy trudnymi przeżyciami z dzieciństwa. Odnosząc się do tego należy wpięrc przytoczyć stanowisko powszechnie występujące

w judykaturze, które jest podzielane również przez Sąd Okręgowy, a dotyczy sposobu określania stopnia społecznej szkodliwości czynu – „art. 115 § 2 k.k., który zawiera zamknięty katalog kryteriów oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu, nie pozostawia wątpliwości, że dominujące znaczenie mają okoliczności z zakresu strony przedmiotowej, do której dołączono tylko dwie przesłanki strony podmiotowej (postać zamiaru i motywację sprawcy), a pominięto natomiast okoliczności związane z samym podmiotem czynu, tj. sprawcą, takie jak: wiek, opinia, właściwości i warunki osobiste, które wpływają na wymiar kary” (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2017 r., WA 2/17). Biorąc pod uwagę powyższe można dostrzec, że Sąd I instancji niesłusznie

skupił się na wymienionych okolicznościach, które stały się podstawą orzeczenia warunkowego umorzenia postępowania wobec Ł. K.. Zważając na okoliczności ściśle związane ze stroną przedmiotową należy zauważyć, że zarzucone oskarżonemu czyny niewątpliwie charakteryzują się wyższym stopniem społecznej szkodliwości aniżeli nieznacznym. Jak wynika z protokołu badania stanu trzeźwości (k. 2), oskarżony kierował samochodem będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, co jest znaczną wartością, która wyraźnie stwarza zagrożenie dla pozostałych uczestników ruchu drogowego tym bardziej, jak sam oskarżony wskazał w wyjaśnieniach (k. 32v), spowodował wcześniej kolizję drogową, a więc nie był w stanie zachować prawidłowej techniki jazdy. Ponadto, przy próbie zatrzymania do kontroli drogowej (czyn z pkt. II aktu oskarżenia) podjął próbę ucieczki, co jednoznacznie zwiększało i urzeczywistniało wystąpienie kolejnego zagrożenia na drodze o poważniejszych już skutkach. Biorąc pod uwagę powyższe, a próbując argumentację skarżącego należało uznać podniesione zarzuty za słuszne.

Wniosek

Wniosek o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie oskarżonemu Ł. K. za zarzucane mu przestępstwa, kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby wynoszącym 3 lata, oddania go w okresie próby pod dozór kuratora z obowiązkami:

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

informowania o przebiegu okresu próby kuratora raz na 6 miesięcy oraz powstrzymania się od nadużywania alkoholu, a także środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w łącznym wymiarze 4 lat oraz świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 złotych.

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wobec zasadności zarzutów podniesionych przez oskarżyciela publicznego, wniosek apelacyjny o skazanie oskarżonego zasługiwał na uwzględnienie, jednakże nie można było przyznać racji w pełnym zakresie co do wnioskowanego wymiaru kary i środków karnych.

Orzeczenie wobec oskarżonego za oba czyny kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby wynoszącym 3 lata ze wskazanymi obowiązkami, a także środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w łącznym wymiarze 4 lat oraz świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 złotych byłoby niewspółmiernie surowe i tym samym niezgodne z dyrektywami wymiaru kary wskazanymi

w art. 53 k.k. Okoliczności, które Sąd Rejonowy niesłusznie przywołał przy dokonywaniu oceny stopnia społecznej szkodliwości czynów, zostały uwzględnione przez Sąd II instancji przy rozstrzygnięciu w

zakresie kary i środków karnych, koncentrując się na funkcjach jakie winny spełniać, a zwłaszcza w aspektach wychowawczych i prewencyjnych. Na korzyść oskarżonego niewątpliwie przemawia młody wiek, dotychczasowa niekaralność, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa. Na niekorzyść świadczy z kolei znaczny stan nietrzeźwości, podjęta próba ucieczki przed zatrzymaniem do kontroli drogowej, spowodowanie realnego zagrożenia w ruchu lądowym, które się już urzeczywistniło w postaci kolizji. Zdaniem Sądu Okręgowego, karą adekwatną do okoliczności sprawy jest kara grzywny w rozmiarze 100 stawek dziennych, przy czym wysokość jednej stawki wynosi 10 złotych – za czyn z pkt. I oraz w rozmiarze 150 stawek dziennych, gdzie wysokość jednej stawki wynosi również 10 złotych – za czyn z pkt. II. Tak orzeczone kary grzywny należało połączyć i orzec łączną karę grzywny w rozmiarze 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 10 złotych. Należało również orzec środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat – jednakowo względem obu czynów. Na podstawie art. 90 § 2 k.k. niniejsze zakazy połączono i orzeczono łączny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, który pozwoli wyeliminować oskarżonego z uczestnictwa w ruchu jako kierującego pojazdami mechanicznymi, spełniając tym samym swoje cele. Na podstawie art. 64 § 4 k.k. dokonano zaliczenia oskarżonemu na poczet łącznego zakazu prowadzenia pojazdów okresu zatrzymania prawa jazdy

od dnia 2 września 2022 roku. Za oba czyny należało także orzec od Ł. K. świadczenia pieniężne w wysokości po 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Rozstrzygnięcie w takiej postaci zgodne jest ze wspomnianymi dyrektywami wymiaru kary i środków karnych z art. 53 k.k., spełni swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze - zarówno indywidualne, jak i społeczne, jednocześnie odpowiada ona stopniowi społecznej szkodliwości czynów oraz zawinienia.

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 12 kwietnia 2023 r. w sprawie II K 1028/22 za wyjątkiem rozstrzygnięć podanych w rubryce 5.2.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wskazano w rubryce 3.1. Jednocześnie, Sąd Okręgowy nie dopatrył się istnienia uchybień podlegających rozpatrzeniu z urzędu.	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 12 kwietnia 2023 r. w sprawie II K 1028/22 w zakresie warunkowego umorzenia postępowania i rozstrzygnięć z tym związanych, a w to miejsce:</p> <ul style="list-style-type: none">- uznania oskarżonego Ł. K. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. I aktu oskarżenia, stanowiącego występki z art. 178a § 1 k.k. i za czyn ten na podstawie tego przepisu skazania go i wymierzenia mu kary grzywny w rozmiarze 100 (sto) stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na kwotę 10 (dziesięć) złotych;- orzeczenia w związku z tym czynem na podstawie art. 42 § 2 k.k. wobec niego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzy) lat oraz na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeczenia od niego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenia pieniężnego w wysokości 5000 (pięć tysięcy) złotych;- uznania oskarżonego Ł. K. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. II aktu oskarżenia, stanowiącego występki z art. 178b k.k. i za czyn ten na podstawie tego przepisu skazania go i na podstawie art. 178b k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierzenia mu kary grzywny w rozmiarze 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na kwotę 10 (dziesięć) złotych;- orzeczenia w związku z tym czynem na podstawie art. 42 § 1a k.k. wobec niego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzy) lat oraz na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeczenia od niego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenia pieniężnego w wysokości 5000 (pięć tysięcy) złotych;- połączenia na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczonych kar grzywny i wymierzenia oskarżonemu łącznej kary grzywny w rozmiarze 200 (dwieście) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych;	

<p>- połączenia na podstawie art. 90 § 2 k.k. orzeczonych środków karnych zakazu i wymierzenia oskarżonemu łącznego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzy) lat;</p> <p>- zaliczenia oskarżonemu na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet łącznego zakazu prowadzenia pojazdów okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 2 września 2022 roku.</p>	
Zwięźle o powodach zmiany	
Wskazano w rubryce 3.1.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	

4.1.	----- # art. 454 § 1 k.p.k.-----	
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	Na podstawie art. 626 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. w zw. art. 635 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., zgodnie ze stawkami określonymi w art. 10 ust. 1 w zw. z 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych oraz § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym, Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 zł tytułem opłaty za obie instancje oraz kwotę 20 zł tytułem wydatków postępowania odwoławczego.

PODPIS